

Deliktų įstatymas

Autorius Viljamas Prosseris

MP3 versija: https://bookskim.lt/mp3/lt/book/www.bookskim.lt_297_abstrakt-Deliktu_istatymas-Vi.mp3

Santrauka:

Williamo Prosserio „Deliktų įstatymas“ yra išsamus deliktų teisės vadovas, kuris yra teisės šaka, nagrinėjanti civilines skriaudas ir jų teisių gynimo būdus. Knyga apima daugybę temų, įskaitant aplaidumą, tyčinius deliktus, griežtą atsakomybę ir žalos atlyginimą. Jame taip pat apžvelgiama delikto teisės istorija ir jos raida Jungtinėse Valstijose. Knyga pradedama įvadu į delikto teisės sampratą ir jos paskirtį. Tada pateikiama įvairių rūšių deliktų, įskaitant aplaidumą, tyčinius deliktus ir griežtą atsakomybę, apžvalga. Jame paaiškinami kiekvieno delikto elementai ir galimos teisės gynimo priemonės. Jame taip pat aptariamos atsakovo gynybos priemonės nagrinėjant deliktą ieškinį. Tada knygoje nagrinėjamos įvairios žalos rūšys, kurios gali būti priteistos vykdant delikto ieškinį, įskaitant kompensacinius nuostolius, baudinius nuostolius ir nominalią žalą. Jame taip pat aptariamos įvairios atsakomybės teorijos, tokios kaip vietinė atsakomybė, solidarioji atsakomybė ir atsakymas aukščiau. Jame taip pat nagrinėjamos įvairios gynybos priemonės, kuriomis gali pasinaudoti atsakovas vykdant delikto ieškinį, pvz., prisidedantis aplaidumas, rizikos prisiėmimas ir lyginamasis aplaidumas. Tada knygoje pateikiama įvairių rūšių deliktų, įskaitant šmeižtą, privatumo pažeidimą ir produkto atsakomybę, apžvalga. Jame taip pat nagrinėjamos įvairios teisių gynimo priemonės, kurios gali būti taikomos kiekvienam delikto tipui, pvz., draudimai, žalos atlyginimas ir restitucija. Jame taip pat aptariamos įvairios atsakovo gynybos priemonės nagrinėjant deliktą, pavyzdžiui, senaties terminas ir pažeidimo doktrina. Knygos pabaigoje aptariamos įvairios delikto teisės teorijos, įskaitant ekonominių nuostolių taisyklę, griežtos atsakomybės doktriną ir lyginamosios kaltės doktriną. Jame taip pat pateikiama įvairių rūšių žalos, kuri gali būti priteista vykdant delikto ieškinį, apžvalga, įskaitant kompensacinius nuostolius, baudžiamuosius nuostolius ir nominalią žalą. Galiausiai, jame apžvelgiamos įvairios atsakovo gynybos priemonės, kurias gali pateikti ieškinyje dėl delikto, pvz., prisidedantis aplaidumas, rizikos prisiėmimas ir lyginamasis aplaidumas.

Pagrindinės idėjos:

#1. Nerūpestingumas: Nerūpestingumas - tai įstatyme nustatytos pareigos pažeidimas, dėl kurio padaroma žala kitam asmeniui. Tai yra svarbiausias deliktas ir yra daugelio ieškinių dėl žalos atlyginimo pagrindas.

Aplaidumas yra teisinė sąvoka, naudojama siekiant priversti žmones atsakyti už savo veiksmus ar jų nebuvimą. Jis grindžiamas idėja, kad žmonės turi pareigą elgtis protingai ir tinkamai rūpintis, kad nepadarėtų žalos kitiems. Jei kas nors nevykdo šios pareigos, jis gali būti laikomas atsakingu už bet kokią žalą. Nerūpestingumas yra deliktinės teisės forma, kuri yra įstatymų visuma, numatanti civilinių nusikaltimų gynimo priemones. Nerūpestingumas – tai įstatyme nustatytos pareigos pažeidimas, dėl kurio padaroma žala kitam asmeniui. Tai yra svarbiausias deliktas ir yra daugelio ieškinių dėl žalos atlyginimo pagrindas. Aplaidumas gali būti tyčinis arba netyčinis. Tyčinis neatsargumas atsiranda tada, kai asmuo žino, kad savo veiksmais padarys žalą kitam asmeniui, tačiau nesiima pagrįstų veiksmų, kad to išvengtų. Netyčinis aplaidumas atsiranda tada, kai asmuo nesiima pagrįstų veiksmų, kad išvengtų žalos, nors ir nežino, kad dėl savo veiksmų bus padaryta žala. Siekdamas įrodyti neatsargumą, ieškovas turi įrodyti, kad atsakovas turėjo pareigą veikti tam tikru būdu, kad atsakovas šią pareigą pažeidė ir kad dėl pažeidimo ieškovas buvo sužalotas. Ieškovas taip pat turi įrodyti, kad sužalojimą buvo galima numatyti ir kad atsakovo veiksmai buvo artimiausia žalos priežastis. Jei ieškovas sugebės įrodyti visus šiuos elementus, jis gali iš atsakovo prisiteisti žalą.

#2. Rūpestingumo pareiga: Pareiga rūpintis - tai pareiga elgtis protingai, kad būtų išvengta numatomos žalos kitam asmeniui. Tai yra aplaidumo kartinis akmuo, kurį lemia kiekvienos bylos faktai.

Rūpestingumo pareiga yra vieno asmens pareiga kitam asmeniui elgtis protingai, kad būtų išvengta numatomos

žalos. Tai yra aplaidumo teisės kertinis akmuo ir nustatomas atsižvelgiant į kiekvieno atvejo faktus. Ieškovas, siekdamas nustatyti rūpestingumo pareigą, turi įrodyti, kad atsakovas turi pareigą veikti tam tikru būdu, kad atsakovas šią pareigą pažeidė ir kad pažeidimas padarė ieškovui žalą. Rūpestingumo pareigos samprata grindžiama idėja, kad žmonės turėtų imtis pagrįstų veiksmų, kad apsaugotų kitus nuo žalos. Tai reiškia, kad žmonės neturėtų elgtis taip, kad kitam asmeniui kiltų žalos. Pavyzdžiui, gydytojas turi rūpintis savo pacientais, kad jie teiktų pagrįstą priežiūros lygį. Jei gydytojas to nepadarys ir dėl to nukentės pacientas, gydytojas gali atsakyti už aplaidumą. Rūpestingumo pareiga taikoma ir įmonėms bei organizacijoms. Įmonės turi imtis pagrįstų veiksmų, kad apsaugotų savo klientus nuo žalos. Tai apima saugios aplinkos sukūrimą, gaminių saugaus naudojimo užtikrinimą ir tinkamus įspėjimus apie galimą riziką. Jei įmonė to nepadaro ir dėl to klientas patiria žalą, įmonė gali būti atsakinga už aplaidumą. Rūpestingumo pareiga yra svarbi delikto teisės sąvoka. Tai yra pagrindas nustatyti, ar asmuo ar įmonė yra atsakinga už aplaidumą. Svarbu suprasti rūpestingumo pareigos sąvoką ir tai, kaip ji taikoma įvairiose situacijose, siekiant užtikrinti, kad žmonės ir įmonės būtų atsakingi už savo veiksmus.

#3. *Tyčiniai deliktai: tyčiniai deliktai yra neteisėti veiksmai, atliekami siekiant pakenkti kitam asmeniui. Tai apima įkalinimą, užpuolimą, melagingą įkalinimą ir tyčinį emocinio kančios sukėlimą.*

Tyčiniai neteisėti veiksmai yra neteisėti veiksmai, atliekami siekiant pakenkti kitam asmeniui. Šie veiksmai laikomi sunkesniais nei kitų rūšių deliktai, nes jais siekiama tyčinio ketinimo padaryti žalą. Tyčiniai deliktai apima sumušimą, užpuolimą, melagingą įkalinimą ir tyčinį emocinio išgyvenimo sukėlimą. Bateria yra tyčinis deliktas, atsirandantis, kai vienas asmuo tyčia sukelia fizinį kontaktą su kitu asmeniu be jo sutikimo. Užpuolimas yra tyčinis deliktas, atsirandantis, kai vienas asmuo tyčia sukelia kito asmens baimę dėl neišvengiamos fizinės žalos. Netikras įkalinimas yra tyčinis deliktas, atsirandantis, kai vienas asmuo tyčia apriboja kitą asmenį be jo sutikimo. Tyčinis emocinio išgyvenimo sukėlimas yra tyčinis deliktas, atsirandantis, kai vienas asmuo tyčia sukelia kitam asmeniui rimtus emocinius išgyvenimus. Tyčiniai deliktai dažnai yra civilinių ieškinių pagrindas, nes nukentėjęs asmuo gali reikalauti atlyginti patirtą žalą. Kai kuriais atvejais baudžiamasis kaltinimas gali būti iškeltas ir tyčinį deliktą padariusiam asmeniui. Svarbu pažymėti, kad asmuo, kuriam buvo padaryta žala, turi įrodyti, kad kitas asmuo veikė turėdamas tikslą padaryti žalą, kad būtų sėkmingai įvykdytas ieškinys dėl tyčinės neteisėtos žalos.

#4. *Griežta atsakomybė: Griežta atsakomybė yra atsakomybės forma, kuriai nereikia įrodyti aplaidumo. Jis skiriamas, kai asmuo užsiima veikla, kuri iš prigimties yra pavojinga, arba kai asmuo gamina nekokybišką prekę.*

Griežta atsakomybė yra teisinės atsakomybės forma, kuriai nereikia įrodyti aplaidumo. Jis skiriamas, kai asmuo užsiima veikla, kuri iš prigimties yra pavojinga, arba kai asmuo gamina nekokybišką prekę. Ši atsakomybės forma grindžiama mintimi, kad tam tikra veikla ar gaminiai yra tokie pavojingi, kad asmuo, užsiimantis veikla ar gaminantis gaminių, turėtų būti atsakingas už bet kokią žalą, kuri atsiranda, nepaisant to, ar jie buvo neatsargūs, ar ne. Iš prigimties pavojingos veiklos atveju taikoma griežta atsakomybė, siekiant užtikrinti, kad tokia veikla užsiimantys žmonės imtųsi visų būtinų atsargumo priemonių, kad išvengtų žalos. Pavyzdžiui, fejerverką valdantis asmuo gali būti laikomas griežtai atsakingas už bet kokius sužalojimus, patirtus dėl demonstravimo, net jei jis ėmėsi visų būtinų atsargumo priemonių. Gaminių su trūkumais atveju taikoma griežta atsakomybė siekiant užtikrinti, kad gamintojai imtųsi visų būtinų priemonių, kad jų gaminiai būtų saugūs. Ši atsakomybės forma grindžiama idėja, kad gamintojai turėtų būti atsakingi už bet kokią jų gaminių padarytą žalą, neatsižvelgiant į tai, ar jie buvo aplaidūs, ar ne. Griežta atsakomybė yra svarbi deliktinių teisės aktų sąvoka, nes ji užtikrina, kad žmonės, užsiimantys pavojinga veikla arba gaminantys nekokybiškus gaminius, yra atsakingi už bet kokią žalą. Tai taip pat atgraso žmones, užsiimančius tokia veikla arba gaminančius tokius produktus, nes jie žino, kad bus laikomi atsakingais už bet kokią žalą.

#5. *Apsaugos priemonės nuo aplaidumo: Yra keletas apsisaugojimo nuo aplaidumo būdų, įskaitant prisidėjusį aplaidumą, rizikos prisiėmimą ir lyginamąjį aplaidumą. Šios gynybos priemonės gali būti naudojamos siekiant sumažinti arba pašalinti ieškovo žalą.*

Prisidėjęs aplaidumas yra gynyba nuo neatsargumo, pagrįsta paties ieškovo aplaidumu. Tai yra visiška gynyba nuo ieškinio dėl aplaidumo, jei paties ieškovo aplaidumas buvo esminis veiksnys, padaręs žalą. Ši gynyba grindžiama

mintimi, kad ieškovas neturėtų turėti galimybės susigrąžinti nuostolių, jei yra iš dalies atsakingas už savo žalą. Rizikos prisiėmimas yra gynyba nuo aplaidumo, pagrįsta ieškovo savanorišku žinomos rizikos prisiėmimu. Ši gynyba grindžiama mintimi, kad ieškovas neturėtų susigrąžinti žalos, jei savanoriškai prisiėmė riziką patirti žalą. Ši gynyba dažnai naudojama tais atvejais, kai yra pavojinga veikla, pavyzdžiui, šuolis parašiotu ar šuolis su guma. Lyginamasis nerūpestingumas – tai gynyba nuo neatsargumo, pagrįsta mintimi, kad nustatant žalos atlyginimą turi būti atsižvelgiama į paties ieškovo neatsargumą. Ši gynyba grindžiama mintimi, kad ieškovas neturėtų turėti galimybės susigrąžinti nuostolių, jei yra iš dalies atsakingas už savo žalą. Pagal šią gynybą ieškovo nuostoliai mažinami jiems priskirtos kaltės procentais.

#6. *Vicarious atsakomybė: Pakaitinė atsakomybė yra atsakomybės forma, kuri taikoma asmeniui, kuris nėra tiesiogiai atsakingas už sužalojimą, bet yra atsakingas už kito asmens veiksmus.*

Vietinė atsakomybė yra teisinė sąvoka, pagal kurią asmuo yra atsakingas už kito asmens veiksmus. Tokia atsakomybės forma dažnai taikoma darbdaviams, tėvams ir kitiems asmenims, kurie tam tikru laipsniu kontroliuoja kito asmens veiksmus. Deliktinės teisės kontekste vietinė atsakomybė yra griežtosios atsakomybės forma, reiškianti, kad atsakovas atsako už kito asmens veiksmus, neatsižvelgiant į tai, ar jie buvo neatsargūs ar tyčiniai, ar ne. Kad būtų patrauktas atsakomybėn pagal pakaitinės atsakomybės doktriną, atsakovas turi tam tikrą laipsnį kontroliuoti žalą padariusio asmens veiksmus. Ši kontrolė gali būti tiesioginė arba netiesioginė ir gali apimti galimybę įdARBINTI, atleisti ar prižiūrėti sužalojusį asmenį. Be to, atsakovas turi turėti tam tikrų santykių su žala padariusiu asmeniu, pavyzdžiui, darbdavio ir darbuotojo santykiai arba tėvų ir vaikų santykiai. Atsarginė atsakomybė yra svarbi delikto teisės sąvoka, nes ji leidžia nukentėjusiems nuo sužalojimų reikalauti kompensacijos iš asmenų, kurie galbūt tiesiogiai nepadarė žalos, bet yra atsakingi už kito asmens veiksmus. Tokia atsakomybės forma dažnai taikoma bylose, kuriose dalyvauja darbdaviai ir darbuotojai, nes darbdaviai gali būti atsakingi už savo darbuotojų veiksmus. Be to, tėvai gali būti atsakingi už savo vaikų veiksmus, o kiti asmenys – už jų kontroliuojamų asmenų veiksmus.

#7. *Šmeižtas: šmeižimas yra melagingas teiginys apie kitą asmenį ir kenkiantis to asmens reputacijai. Tai gali būti šmeižtas arba šmeižtas.*

Šmeižtas – tai melagingas teiginys apie kitą asmenį ir kenkiantis to asmens reputacijai. Tai gali būti šmeižtas arba šmeižtas. Šmeižtas yra parašytas arba paskelbtas melagingas teiginys, kenkiantis asmens reputacijai. Šmeižtas – žodinis melagingas teiginys, kenkiantis asmens reputacijai. Bet kuriuo atveju melagingas pareiškimas turi būti perduotas trečiajai šaliai. Žala dėl šmeižto gali būti tiek ekonominė, tiek neekonominė. Ekonominė žala gali apimti prarastą atlyginimą, prarastas verslo galimybes ir prarastą pelną. Neekonominė žala gali būti emocinis išgyvenimas, pažeminimas ir sumišimas. Kai kuriais atvejais šmeižto daroma žala gali būti tokia didelė, kad gali net privesti prie savižudybės. Siekdamas įrodyti šmeižtą, ieškovas turi įrodyti, kad atsakovas apie ieškovą pateikė melagingus parodymus, kad pareiškimas buvo perduotas trečiajam asmeniui ir kad pareiškimu buvo padaryta žala ieškovo reputacijai. Ieškovas taip pat turi įrodyti, kad atsakovas veikė neatsargiai arba piktybiškai. Neatsargumas yra tada, kai atsakovas tinkamai nesiėmė pasirūpinti, kad teiginys būtų teisingas. Piktybė yra tada, kai atsakovas padarė pareiškimą, siekdamas pakenkti ieškovui. Šmeižtas yra rimtas nusikaltimas ir gali turėti rimtų pasekmių. Jei asmuo bus pripažintas kaltu dėl šmeižto, jis gali būti atsakingas už žalos atlyginimą, įskaitant kompensacinę žalą, baudžiamąją žalą ir advokato išlaidas.

#8. *Privatumo pažeidimas: privatumo pažeidimas yra deliktas, apsaugantis asmens teisę būti laisvam nuo nepageidaujamo viešumo ar įsikišimo. Tai apima deliktus dėl įsibrovimo, viešą privačių faktų atskleidimą, melagingą šviesą ir pasisavinimą.*

Privatumo pažeidimas – tai deliktas, ginantis asmens teisę būti laisvam nuo nepageidaujamo viešumo ar kišimosi. Tai teisinė koncepcija, skirta apsaugoti asmens teisę į privatumą ir neleisti kitiems kištis į šią teisę. Deliktą dėl privatumo pažeidimo sudaro keturi skirtingi deliktai: įsibrovimas, viešas privačių faktų atskleidimas, klaidinga šviesa ir pasisavinimas. Įsibrovimas yra fizinis ar elektroninis įsibrovimas į kito asmens privačią erdvę ar reikalus. Tai apima fizinį įsibrovimą, pvz., įėjimą į kieno nors namus be leidimo, taip pat elektroninį įsibrovimą, pvz., pasiklausymą ar įsilaužimą į kieno nors kompiuterį. Privačių faktų viešas atskleidimas yra deliktas, kai atskleidžiama privačia

informacija apie kitą asmenį be jo sutikimo. Tai apima informacijos, kuri nėra plačiai žinoma, atskleidimą, pvz., medicininius įrašus ar finansinę informaciją. Klaidinga šviesa – tai deliktas, kai ką nors pavaizduojamas klaidingai ar klaidinančiai šviesoje. Tai apima informacijos, kuri neatitinka tikrovės arba pateikiama klaidinančiai ar kenkiančiai asmens reputacijai, skelbimą. Pasisavinimas yra deliktas naudojant kieno nors vardą ar panašumą be jo leidimo. Tai apima kieno nors vardo ar paveikslo naudojimą komerciniais tikslais, pvz., reklamoje ar rekomendacijose.

#9. *Nemalonumai: trukdymas yra deliktas, ginantis asmens teisę ramiai naudotis savo nuosavybe. Jis gali būti viešas arba privatus.*

Tvarkymas yra deliktas, ginantis asmens teisę ramiai naudotis savo turtu. Jis gali būti viešas arba privatus. Visuomenės trikdymas yra nepagrįstas kišimasis į plačiąjai visuomenei būdingą teisę. Asmeninis trikdymas – tai nepagrįstas kišimasis į žemę ar juo naudotis asmeniui ar nedidelei žmonių grupei. Ieškovas, siekdamas pareikšti reikalavimą dėl nepatogumo, turi įrodyti, kad atsakovo elgesys buvo neprotingas ir iš esmės bei nepagrįstai trukdė ieškovui naudotis savo turtu ir juo naudotis. Ieškovas taip pat turi įrodyti, kad kišimasis buvo tyčinis arba neatsargus. Priemonės už nepatogumus gali apimti įsakymą nutraukti įžeidžiantį elgesį, atlyginti žalą už padarytą žalą arba abu. Kai kuriais atvejais teismas taip pat gali įpareigoti atsakovą sumokėti ieškovo išlaidas advokato pagalbai apmokėti. Triukšmas yra svarbus deliktas, ginantis asmens teisę ramiai naudotis savo nuosavybe. Svarbu, kad asmenys suprastų savo teises ir teisių gynimo būdus pagal trukdžių įstatymą, kad apsaugotų savo turtą ir teisę ramiai juo naudotis.

#10. *Sukčiavimas: sukčiavimas yra deliktas, atsirandantis, kai asmuo melagingai pareiškia faktus, siekdamas apgauti kitą asmenį ir padaryti žalos.*

Sukčiavimas yra rimtas nusikaltimas, galintis turėti rimtų pasekmių tiek kaltininkui, tiek aukai. Tai delikto arba civilinio nusikaltimo rūšis, atsirandanti, kai asmuo melagingai pareiškia faktą, siekdamas apgauti kitą asmenį ir padaryti žalos. Sukčiavimas gali būti įvairių formų, įskaitant klaidingą informaciją, slėpimą ar reikšmingų faktų neatskleidimą. Taip pat gali būti naudojami netikri dokumentai ar kitos apgaulės formos. Sukčiavimo pasekmės gali būti sunkios. Priklausomai nuo aplinkybių, kaltininkas gali būti atsakingas už žalos atlyginimą, įskaitant žalos atlyginimą, baudžiamąją žalą ir net baudžiamąsias sankcijas. Sukčiavimo aukos taip pat gali susigrąžinti savo nuostolius civilinio proceso tvarka. Kai kuriais atvejais iš kaltininko gali būti reikalaujama atlyginti žalą aukai. Williamo Prosserio deliktų įstatyme išsamiai apžvelgiami su sukčiavimu susiję teisiniai principai. Jame paaiškinami sukčiavimo elementai, aukoms prieinamos teisės gynimo priemonės ir nusikaltėliui galimos gynybos priemonės. Taip pat pateikiamos gairės, kaip įrodyti sukčiavimą teisme ir apsisaugoti nuo sukčiavimo auka.

#11. *Trespass: Pažeidimas yra deliktas, ginantis asmens teisę išimtinai valdyti savo turtą. Tai apima kaltę dėl nusižengimo į žemę, pasikėsینimo į kilnojamąjį daiktą ir pasikėsینimą į asmenį.*

Pažeidimas yra deliktas, ginantis asmens teisę išimtinai valdyti savo turtą. Tai teisinė skriauda, atsirandanti asmeniui tyčia be leidimo ar įgaliojimų patekus į kito asmens turtą. Pažeidimas apima nusižengimą į žemę, kėsینimąsi į kilnojamąjį daiktą ir pasikėsینimą į asmenį. Patekimas į žemę įvyksta tada, kai asmuo be leidimo ar įgaliojimų įvažiuoja arba pasilieka kito asmens žemėje. Tai apima įvažiavimą į žemę, daiktų padėjimą ant žemės arba objektų patekimą į žemę. Pasikėsینimas į kilnojamąjį daiktą įvyksta tada, kai asmuo be leidimo ar įgaliojimų kišasi į kito asmens asmeninę nuosavybę. Tai apima turto paėmimą, sugadinimą ar naudojimą be leidimo. Pasikėsینimas į asmenį yra tada, kai asmuo tyčia padaro kitam asmeniui fizinę žalą arba pažeidžia kito asmens teisę į privatumą ar judėjimo laisvę. Siekdamas įrodyti teisės pažeidimą, ieškovas turi įrodyti, kad atsakovas tyčia pateko į ieškovo nuosavybę be leidimo ar įgaliojimų. Ieškovas taip pat turi įrodyti, kad dėl atsakovo veiksmų ieškovas patyrė tam tikrą žalą ar nuostolius. Jei ieškovas gali įrodyti šiuos elementus, atsakovas gali būti atsakingas už žalą.

#12. *Konvertavimas: Konvertavimas yra deliktas, atsirandantis, kai asmuo neteisėtai kišasi į kito asmens nuosavybę. Tai tam tikra pasikėsینimo į kilnojamąjį turtą forma.*

Konvertavimas yra deliktas, atsirandantis asmeniui neteisėtai įsikišus į kito asmens turtą. Tai tam tikra pasikėsینimo į

kilnojamąjį turtą forma, kuri yra asmeninės nuosavybės rūšis. Konvertavimas įvyksta, kai asmuo užvaldo kito asmens turtą be jo leidimo ar sutikimo. Tai gali būti turto paėmimas, naudojimas ar disponavimas be savininko leidimo. Konvertavimas gali įvykti ir tada, kai asmuo neteisėtai sulaiko kito asmens turtą, neleidžiant juo naudotis. Asmuo, kuris įvykdo konvertavimą, yra atsakingas už bet kokią žalą, atsiradusią dėl jo veiksmų. Tai apima bet koki turto vertės praradimą, taip pat visas išlaidas, susijusias su turto susigrąžinimu. Pakeitimą įvykdęs asmuo taip pat gali būti atsakingas už baudžiamąją žalą, kuria siekiama nubausti pažeidėją ir sulaikyti jį nuo panašių veiksmų ateityje. Ieškovas, siekdamas įrodyti konvertavimą, turi įrodyti, kad atsakovas turėjo ketinimą kištis į ieškovo turtą. Ieškovas taip pat turi įrodyti, kad atsakovas faktiškai valdė turtą arba kad atsakovas turėjo teisę jį valdyti. Ieškovas taip pat turi įrodyti, kad dėl atsakovo veiksmų jie patyrė tam tikrą žalą ar nuostolius.

#13. *Atsakomybė už gaminius: Produktų atsakomybė yra griežtos atsakomybės forma, taikoma gamintojui ar pardavėjui, kurio gaminyje yra nekokybiškas. Jis pagrįstas griežtos atsakomybės už deliktą teorija.*

Atsakomybė už gaminius yra griežtos atsakomybės forma, kuri taikoma nekokybiškos prekės gamintojui ar pardavėjui. Jis pagrįstas griežtos atsakomybės už deliktą teorija, kuri teigia, kad asmuo yra atsakingas už bet kokią žalą, kurią padarė jo gaminyje, nepaisant kaltės ar aplaidumo. Tai reiškia, kad nekokybiškos prekės gamintojas ar pardavėjas gali būti laikomas atsakingas už bet kokius sužalojimus ar žalą, padarytą dėl prekės, net jei jie nežinojo apie trūkumą arba nesielgė aplaidžiai. Atsakomybės už gaminius tikslas – apsaugoti vartotojus nuo pavojingų ar nekokybiškų gaminių. Ji skirta užtikrinti, kad gamintojai ir pardavėjai būtų atsakingi už savo gaminių saugą, ir atlyginti žalą tiems, kurie nukentėjo dėl gaminių su trūkumais. Produktų atsakomybė taip pat skatina gamintojus ir pardavėjus būti atsargesniems kuriant ir gaminant savo gaminius, nes jie yra atsakingi už bet kokią jų gaminių padarytą žalą. Atsakomybė už gaminius yra svarbi teisės sritis, nes ji padeda apsaugoti vartotojus nuo pavojingų ar nekokybiškų gaminių. Svarbu, kad vartotojai žinotų savo teises pagal atsakomybės už gaminius įstatymus ir imtųsi priemonių užtikrinti, kad jie būtų apsaugoti nuo bet kokios žalos, kurią sukelia gaminyje su trūkumais.

#14. *Neaplaidus klaidinantis pateikimas: aplaidus klaidingas pateikimas yra deliktas, atsirandantis, kai asmuo melagingai pareiškia faktus, siekdamas apgauti kitą asmenį ir padaryti žalos.*

Neatsargus klaidinantis pareiškimas yra deliktas, atsirandantis, kai asmuo melagingai pareiškia faktus, siekdamas apgauti kitą asmenį ir padaryti žalos. Šio tipo klaidinantis pateikimas skiriasi nuo sukčiavimo, kuriam reikalingas ketinimas apgauti, ir nuo nekalto klaidingo pateikimo, kuris neapima jokio ketinimo apgauti. Tam, kad dėl neatsargaus klaidinimo būtų galima pareikšti ieškinį, pareiškimą duodantis asmuo turi turėti pareigų asmeniui, kuriam buvo pareikštas pareiškimas, ir šią pareigą pažeidęs melagingai pareiškęs. Pareiškimą teikiantis asmuo turi žinoti apie teiginio klaidingumą arba padaryti pareiškimą nesiimdamas pagrįstų rūpesčių, kad išsiaiškintų tiesą. Asmuo, kuriam buvo pareikštas pareiškimas, turėjo pasikliauti pareiškimu ir dėl to patyrė žalą. Žalą pareiškęs asmuo turėjo numatyti. Neatsargus klaidinantis pateikimas yra deliktas, kuriuo galima išieškoti nuostolius, patirtus dėl melagingo pareiškimo. Svarbu pažymėti, kad pareiškęs asmuo turėjo turėti pareigas asmeniui, kuriam pasisakė, ir šią pareigą pažeidė, duodamas melagingus parodymus. Asmuo, kuriam buvo pareikštas pareiškimas, turėjo pasikliauti pareiškimu ir dėl to patyrė žalą.

#15. *Neatsargus emocinio streso sukėlimas: Neatsargus emocinio streso sukėlimas yra deliktas, atsirandantis, kai dėl aplaidaus asmens elgesio kitas asmuo patiria emocinius išgyvenimus.*

Neatsargus emocinio išgyvenimo sukėlimas yra deliktas, atsirandantis, kai dėl neatsargaus asmens elgesio kitas asmuo patiria emocinius išgyvenimus. Šio tipo deliktas grindžiamas idėja, kad asmuo turėtų būti laikomas atsakingas už emocinį kančią, kurią jis sukelia kitam asmeniui dėl savo aplaidaus elgesio. Tam, kad asmuo būtų patrauktas atsakomybėn už neatsargų dvasinių išgyvenimų sukėlimą, ieškovas turi įrodyti, kad atsakovo elgesys buvo neatsargus, kad dėl atsakovo elgesio ieškovas patyrė dvasinius išgyvenimus, dvasiniai išgyvenimai buvo dideli. Neatsargus emocinio streso sukėlimas gali atsirasti įvairiose situacijose. Pavyzdžiui, asmuo gali būti patrauktas atsakomybėn už neatsargų emocinio išgyvenimo sukėlimą, jeigu jis nesiima pagrįstų priemonių apsaugoti kitą asmenį nuo žalos, pavyzdžiui, neužtikrina tinkamo saugumo viešame renginyje. Be to, asmuo gali būti patrauktas

atsakomybėn už neatsargų emocinio išgyvenimo sukėlimą, jei nesiima pagrįstų veiksmų, kad išvengtų numatomo sužalojimo, pvz., neįspėjo asmens apie pavojingą jo nuosavybės būklę. Siekdamas įrodyti neatsargų emocinio išgyvenimo sukėlimą, ieškovas turi įrodyti, kad atsakovo elgesys buvo neatsargus ir dėl savo elgesio ieškovas patyrė dvasinius išgyvenimus. Be to, ieškovas turi įrodyti, kad emocinis išgyvenimas buvo sunkus. Sunkus emocinis sukrėtimas apibrėžiamas kaip emocinis sukrėtimas, kuris yra toks stiprus, kad sukelia fizinius simptomus, tokius kaip galvos skausmas, pykinimas ar nemiga.

#16. Netinkama praktika: Netinkama praktika yra aplaidumo forma, kuri atsiranda, kai specialistas nesilaiko priežiūros standarto, kurio iš jo tikimasi.

Netinkama praktika yra aplaidumo forma, kuri atsiranda, kai specialistas nesilaiko priežiūros standarto, kurio iš jo tikimasi. Tai gali būti netinkama medicininė, teisinė ir profesinė klaida. Netinkamos medicinos praktikos atveju gydytojas ar kitas sveikatos priežiūros paslaugų teikėjas nesuteikia tokio lygio priežiūros, kokio tikimasi, ir dėl to pacientas susižaloja arba miršta. Teisinės aplaidumo atveju advokatas nesuteikia tokio lygio priežiūros, kokio iš jo tikimasi, todėl klientas praranda teises arba patiria žalą. Profesionalios veiklos atveju profesionalas, pvz., buhalteris, inžinierius ar architektas, nesugeba užtikrinti tokio lygio priežiūros, kokio tikimasi, ir dėl to klientas praranda teises arba patiria žalą. Visais netinkamos veiklos atvejais specialistas turi būti pažeidęs savo pareigą rūpintis klientu. Tai reiškia, kad specialistas turėjo nesielti taip, kaip toje pačioje situacijoje būtų pasiėgęs protingas specialistas. Profesionalas taip pat turi būti padaręs žalą klientui dėl savo aplaidumo. Žala turi būti tiesioginė specialisto aplaidumo pasekmė, o ne dėl kokių nors kitų veiksmų. Siekdamas įrodyti netinkamą veiklą, ieškovas turi įrodyti, kad specialistas pažeidė rūpestingumo pareigą, kad pažeidimas padarė ieškovui žalą ir kad žala buvo tiesioginė pažeidimo pasekmė. Jei ieškovas sugebės įrodyti šiuos elementus, jis gali susigrąžinti žalą iš profesionalo dėl savo aplaidumo.

#17. Neteisėta mirtis: Neteisėta mirtis yra deliktas, atsirandantis, kai asmens mirtį sukelia neteisėtas kito asmens poelgis. Tai aplaidumo forma.

Neteisėta mirtis – tai deliktas, atsirandantis, kai žmogaus mirtį sukelia neteisėti kito asmens veiksmai. Tai yra neatsargumo forma ir grindžiama idėja, kad asmuo turėtų būti laikomas atsakingas už kito mirtį, jei jo veiksmai buvo mirties priežastis. Ieškinį dėl neteisėtos mirties pareiškia mirusiojo šeima, juo siekiama išieškoti žalą, patirtą dėl mirusiojo gyvybės atėmimo. Reikalaujama atlyginti žalą gali apimti medicininės išlaidas, laidojimo išlaidas, prarastą atlyginimą ir skausmą bei kančias. Siekdamas įrodyti neteisėtą reikalavimą dėl mirties, ieškovas turi įrodyti, kad atsakovo veiksmai buvo mirties priežastis. Tai reiškia, kad ieškovas turi įrodyti, kad atsakovo veiksmai buvo tiesioginė ir artimiausia mirties priežastis. Ieškovas taip pat turi įrodyti, kad atsakovas elgėsi neatsargiai, o tai reiškia, kad savo veiksmuose nesilaikė protingo atidumo. Neteisingi ieškiniai dėl mirties dažnai pateikiami medicininės aplaidumo, automobilių avarijų ir kitų rūšių nelaimingų atsitikimų atvejais. Kai kuriais atvejais kaltinamasis gali būti pripažintas atsakingas už mirtį, net jei jis neketino sukelti mirties. Tai vadinama griežta atsakomybe ir dažnai pastebima tais atvejais, kai gaminiai yra su trūkumais. Neteisingi pareiškimai dėl mirties dažnai yra sudėtingi ir sunkiai įrodomi. Svarbu pasikonsultuoti su patyrusiu advokatu, jei manote, kad turite neteisėtą ieškinį dėl mirties. Advokatas gali padėti suprasti jūsų teises ir nustatyti geriausią jūsų bylos veiksmų būdą.

#18. Tyčinis emocinio streso sukėlimas: tyčinis emocinio streso sukėlimas yra deliktas, atsirandantis, kai dėl tyčinio asmens elgesio kitas asmuo patiria emocinius išgyvenimus.

Tyčinis emocinio išgyvenimo sukėlimas yra deliktas, atsirandantis, kai dėl tyčinio asmens elgesio kitas asmuo patiria emocinius išgyvenimus. Šio tipo deliktas grindžiamas idėja, kad asmeniui neturėtų būti leista tyčia sukelti emocinį kančią kitam asmeniui. Siekdamas įrodyti teiginį apie tyčinį emocinio išgyvenimo sukėlimą, ieškovas turi įrodyti, kad atsakovo elgesys buvo tyčinis arba neapgalvotas, kad elgesys buvo ekstremalus ir piktinantis ir kad dėl savo elgesio ieškovas patyrė didelių emocinių išgyvenimų. Elgesys turi būti ekstremalus ir piktinantis, kad būtų laikomas tyčiniu emocinio išgyvenimo sukėlimu. Tai reiškia, kad elgesys turi būti toks piktinantis, kad peržengtų visas padidėjusių ribas ir būtų laikomas netoleruotinu civilizuotoje visuomenėje. Ekstremalaus ir piktinančio elgesio pavyzdžiai yra fizinis užpuolimas, žodinis smurtas, grasinimai smurtu ir kitos ekstremalios priekabiavimo formos. Ieškovas taip pat turi

įrodyti, kad dėl atsakovo elgesio ieškovas patyrė didelių emocinių išgyvenimų. Tai reiškia, kad ieškovas turi įrodyti, kad atsakovo elgesys buvo toks ekstremalus ir piktinantis, kad dėl to ieškovas patyrė didelių emocinių išgyvenimų. Sunkaus emocinio kančios pavyzdžiai yra baimė, nerimas, depresija, pažeminimas ir kitos psichinės kančios formos. Tyčinis emocinio sutrikimo sukėlimas yra deliktas, skirtas apsaugoti žmones nuo tyčinio elgesio, sukeliančio jiems emocinius išgyvenimus. Svarbu pažymėti, kad šis deliktas neapsaugo žmonių nuo netyčinio elgesio, sukeliančio jiems emocinius išgyvenimus. Siekdamas įrodyti teiginį apie tyčinį emocinio išgyvenimo sukėlimą, ieškovas turi įrodyti, kad atsakovo elgesys buvo tyčinis arba neapgalvotas, kad elgesys buvo ekstremalus ir piktinantis ir kad dėl savo elgesio ieškovas patyrė didelių emocinių išgyvenimų.

#19. *Apgaulingas klaidingas pateikimas: apgaulingas klaidingas pateikimas yra deliktas, atsirandantis, kai asmuo melagingai pareiškia faktus, siekdamas apgauti kitą asmenį ir padaryti žalos.*

Apgaulingas klaidinantis pareiškimas yra deliktas, atsirandantis, kai asmuo melagingai pareiškia faktus, siekdamas apgauti kitą asmenį ir padaryti žalos. Toks klaidinantis pateikimas yra laikomas sukčiavimo forma, nes tyčia apgaudinėjamas kitas asmuo. Asmuo, teikiantis melagingus parodymus, turi žinoti apie šio pareiškimo melagingumą ir turėti tikslą apgauti kitą asmenį. Asmuo, teikiantis melagingus parodymus, taip pat turi tikėtis, kad kitas asmuo tuo pasikliaus ir dėl to jam bus padaryta žala. Žala dėl apgaulingo klaidingo pateikimo gali būti įvairių formų. Tai gali apimti finansinius nuostolius, emocinius išgyvenimus ir kitas žalos formas. Siekdamas įrodyti apgaulingą klaidingą informaciją, ieškovas turi įrodyti, kad atsakovas melagingai nurodė faktą, kad atsakovas žinojo, kad teiginys yra klaidingas ir kad atsakovas ketino apgauti ieškovą. Ieškovas taip pat turi įrodyti, kad ieškovas rėmėsi melagingais teiginiais ir dėl to jam buvo padaryta žala. Apgaulingas klaidinantis pateikimas yra rimtas deliktas ir gali turėti rimtų pasekmių melagingą pareiškimą pateikusiam asmeniui. Jei nustatoma, kad asmuo apgaulingai pateikė klaidingą informaciją, jis gali būti atsakingas už žalos atlyginimą, įskaitant žalos atlyginimą, baudinį nuostolių atlyginimą ir kitas pagalbos formas. Kai kuriais atvejais melagingus parodymus pateikusiam asmeniui gali būti taikomos baudžiamosios sankcijos.

#20. *Aplaidus netinkamas valdymas: aplaidus netinkamas valdymas yra deliktas, atsirandantis, kai asmuo nesilaiko rūpestingumo standarto, kurio tikimasi iš jo tvarkydamas kito asmens reikalus.*

Aplaidus netinkamas valdymas yra deliktas, atsirandantis, kai asmuo nesilaiko rūpestingumo standarto, kurio tikimasi iš jo tvarkydamas kito asmens reikalus. Tai gali apimti nesugebėjimą tinkamai valdyti finansų, investicijų ar kito turto. Tai taip pat gali apimti nesugebėjimą tinkamai valdyti verslą arba nesugebėjimą tinkamai tvarkyti patikos fondo ar turto reikalų. Aplaidus netinkamas valdymas taip pat gali apimti nesugebėjimą tinkamai tvarkyti korporacijos reikalų arba nesugebėjimą tinkamai tvarkyti bendrijos reikalų. Ieškovė, siekdama įrodyti aplaidų netinkamą valdymą, turi įrodyti, kad atsakovas turėjo pareigą elgtis protingai rūpestingai tvarkydamas kito asmens reikalus, o atsakovas šią pareigą pažeidė. Ieškovas taip pat turi įrodyti, kad dėl pareigų pažeidimo ieškovas patyrė tam tikrą žalą ar nuostolius. Ieškovas taip pat turi įrodyti, kad žala ar nuostoliai buvo numatyti ir kad atsakovas turėjo žinoti, kad jie gali atsirasti. Dėl aplaidaus netinkamo valdymo gali būti atlyginta įvairi žala, įskaitant žalos atlyginimą, baudžiamąją žalą ir net baudžiamąsias sankcijas. Kai kuriais atvejais teismas taip pat gali įpareigoti atsakovą sumokėti ieškovui restituciją. Be to, teismas taip pat gali priteisti iš atsakovo ieškovo išlaidas advokato pagalbai apmokėti ir bylinėjimosi išlaidas.